

modsat Resultat af det ærede Medlems. I eet Punkt skal jeg indrømme, at Toldforvalter Jansen har Ret, deri nemlig — i det Mindste forekommer det mig efter samtlige de Referater, jeg har set igennem — naar han siger, at han paa Mødet har faaet Ordet efter mig; men det har da vel ikke saa syndeligt at betyde, naar det først er konstateret, at han lige umiddelbart før Valgmødet har skrevet en Artikel i Bladet, som hans Udtalelse paa Mødet kun var en Gjentagelse af, og som indeholder netop det Angreb, som jeg tillod mig at reise paa Mødet i Årsens. Men jeg skal gjentage, at i dette Punkt har jeg husket feil og sammenblandet den Agitation, der gik forud, og den, han har fremtaltd ved at udtale sig paa Valgmødet. I sine Udtalelser i Bladet med Hensyn til Ræffesølgens og Ordskiftet paa Mødet har han Ret, saa vidt jeg kan skjønne efter samtlige Referater. Jeg ønsker at konstatere dette, fordi jeg forøvrigt er nødt til at gaa noget i Rette med vedkommende Skribent. Med Hensyn til dette Punkt vil jeg laa fast, at jeg lægger mere Vægt paa hans Erklæringer end paa, hvad jeg den Gang sagde. Jeg har taget feil med Hensyn til denne Bagatel. Jeg siger imidlertid, at det, som det kommer an paa, er, hvad han har skrevet i sin Artikel. Den vedkommende Artikel, undertegnet af Toldforvalter Jansen, findes i Årsens Avis den 22de December, altsaa ganske kort før Valgmødet, og indeholder under en længere Overkrift, som jeg har glemt, en Række af Raad til samtlige besindige, moderate Vælgere i Årsenskredsen om, hvorledes de for Fremtiden skulle forholde sig, og særlig med Hensyn til det Parti, som han betegner som det værste af dem alle, nemlig det moderate Parti. I denne Udtalelse findes der først en meget skjøn Udsvilning om, at de Moderate ere de Værste af Alle; thi de ville ikke forhandle med Noen, hvad de Habitale dog ville gjøre. Og saa staar der udtrykkelig i Parenthes efter de Moderate, for at man ikke skal tage feil: „Til hvem Herr Sørger Petersen hører.“ Disse Moderate, siger han, gjør Fordring paa at have den Enevoldsmagt, som før laa hos Kongen. Endvidere siger han: „De gjøre alt Muligt for at umuliggjøre, ødelægge og tilintetgjøre Sagerne paa den hensynsløseste Maade.“ Han taler da for Resten heller ikke med videre Respekt om yderste Spire, idet han siger, at det er Folk, som neppe holde stort paa Friheden, saaledes som de have den i Forsfatningen. Han tror, at yderste Spire ligesaa lidt som yderste Venstre vilde holde paa Forsfatningen. Det yderste Venstre, siger han, vil føre os til Republikken, og yderste Spire vil gaa den modsatte Vej. Han raader dernæst alle moderate Vælgere i Årsens til, at de ikke bør vælge en Moderat, og om Jernbanesagen siger han, at de Moderate have vist Uvillie til at forhandle den, og have udhalet den fra Mar til Mar, det have alle Moderate,

siger han, og saa nævner han udtrykkelig, at Herr Sørger Petersen er Moderat. Og dette, tilspier han, er navnlig ilde gjort, da de jo maa vide, at den fattige Arbeider trænger særligt til 'at faae Jernbanesagen] fremmet for at faae Arbeide. Utsaa det Stygge ved disse Udhalere kommer rigtigt frem: De ville Smaafolk tillivs. Disse Moderate have erkjendt, at Jernbanesagen burde fremmes, men der maatte ikke fremmes under dette Ministerium, og nu slutter han med at sige: „Vælger ikke en Mand som Sørger Petersen; men vælger en Mand, der har Kongens Valgsprog: Med Gud for Gode og Ret“ — derved antyder han, at Herr Sørger Petersen har ikke dette Valgsprog — „og vælger en Mand, som vil hærde det Princip: Uret for Ingen og Ret for Alle.“ Med denne pathetiske Analdeseffekt slutter han. Men Forholdet er nu det, at Herr Sørger Petersen tværtimod sit Parti har villet fremme Jernbanesagen, har slet ikke halet den ud, er gaaet imod sit Parti, og har været En af dem, som have været ivrigt til at forhandle, selv hvor vi ikke vilde. Dette har enhver Mand i Årsens kunnet læse sig til af Migsdagstidenden. Om denne Mand staar hans politiske Fjende og de Herrers ivrige Agitator i Årsens og siger den Usandhed, at han har udhalet Jernbanesagen, vel ikke lige frem, men ved at sige: Hans Parti har udhalet Jernbanesagen; husk paa, at han hører til dette Parti. Og Konklusionen er da: „Vælg ham ikke.“ Nu spørger jeg: Er det ikke Bagvaskelse af en Mand, og er det ikke usand Fremstilling af den Mand's Færd, som han har villet fortrænge. Jeg tillader mig derfor nu at sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, ligesom jeg sagde ved første Behandling: Hør dette og overvej, hvem det er, der har forsøgt paa en upassende Maade at ffremme og true i denne Kreds. Det er netop det ærede Medlems Parti, det er netop det ærede Medlems Venner, og den Mand, som han har taget i Forsvar, nemlig Toldforvalter Jansen, der har gjort dette, og jeg siger, at det er aldeles ligegyldigt, enten Toldforvalter Jansen har faaet sin Befomst Dagen efter Artiklen eller et Dieblit efter Replikken, thi han har vel fortjent den for begge Dele. Dette er nu, hvad denne Sag angaar. Jeg har været nødsaget til at tage den en Smule op, thi hvor mange Triumfer jeg end under det ærede Medlem, saa er der dog visse Triumfer, som jeg ikke troer, han har godt af, og som jeg ikke kan lade ham have, thi det ærede Medlem har fremsført Ting, som jeg ikke finder ganske forsvarlige. Det ærede Medlem havde nemlig igaar det Blad fra Årsens, hvori hele denne Artikel stod, og den Gang, da det ærede Medlem stod op og fremsatte, hvorledes Toldforvalter Jansen var et uskyldigt Lam, og hvorledes jeg havde truet den stakkels Kreds derved, da havde det ærede Medlem Toldforvalter Jansens Artikel liggende for sig. Det Spørgsmaal om,